

ÁTMENETEK

AVAGY A KÖZLEKEDŐ EDÉNYEK TÖRVÉNYE

PASSAGEWAYS

AND THE LAW OF COMMUNICATING VESSELS

MAYER HELLA KÉPI VILÁGA · HELLA MAYER'S IMAGERY

FEKETE SAS KIADÓ
BUDAPEST, 2019

Hazatérés VIII. (Úton holdfényben) (részlet) kollázs, papír 2018 • Homecoming VIII (Heading home by moonlight – detail) collage on paper 2018

MAYER HELLA KÉPI VILÁGÁRÓL

Mágikus terek, lebegő alakok, sztoikus nyugalommal őrködő állatok, ismerős és mégis ismeretlen tájak. Mayer Hella személyes hangvételi, játékoságot és mélyhúrú poézist egyaránt sugárzó festészete olyan messzi vidékekre hív, ahol a valóság érintkezik az álommal. Képeinek hősei az idő asztronautái.

A kolozsvári születésű Mayer Hella festészeti tanulmányait a Magyar Képzőművészeti Egyetemen végezte, közben Svédországban is járt művészeti iskolába, ahol 18 éves kora óta él kisebb – nagyobb megszakításokkal. Pályáját sok állomás, sok utazás jellemzi, és az ezzel együtt járó úton levés, változás, tárgyak és arcok eltűnésének tapasztalata alkotói világát is mélyen áthatja.

Művészként az emlékezés, az idő, a jelenlét összefüggéseit vizsgálja. Képein időben elhagyott emberek és helyszínek képi fragmentumai térnek vissza, de nem a gyász, hanem a játék nyelvén. Mayer Hellánál a játék elsősorban interakciót jelent: kíváncsiságot és örömet, figyelmet és fantáziát, búcsút és újrakezdést, kérdezést és reagálást. Figurái, gyakran a művész kislányának alteregói felfedeznek, labdát kergetnek, elbújnak a sűrűben, vagy csak nézelődnek, hol magukban, hol más gyerekekkel, hol állatok társaságában. A kompozíciók oldottsága, az élénk színkezelés, a formák könnyed és laza kapcsolódásai egymáshoz, látszólag spontánnak és fesztelennek tűnneti fel képi világát, ami pedig kiérlelt gondolati tartalom, sűrű szövésű motívumhálón, biztos arányérzéken és képszerűen nyugszik. A határ érdekli, mindig visszatalálni az álom és a valóság vékony határmezsgyéjére. A valóságból

merít, de nem azzal dolgozik, viszont nem is konkrét dromképeit festi. Egyensúlyra törekszik, hogy megőrződjön az átjáró e két világ között, amely a közlekedést biztosítja. A lebegés szintén illyesfajta határ – , illetve egyensúlyi helyzetnek tekinthető, ami a levitáló növényzet vagy emberi alak motívumaiban jelenik meg Mayer Hella munkáin. Tehát alkotóként egyszerre számol a tudatossággal és a véletlennel. A festést olyan gondolatmenethez hasonlítja, amelynek az elején még nem tudja az ember, hogy hová jut a végén. Mayer Hella a folyamatszerűsége helyezi a hangsúlyt, amelyet a párbeszéd fogalmával ír le; amikor új kompozícióba kezd, dialógus alakul ki közte és a születő kép között. Ezáltal a művész nem az irányító vagy a médium, hanem a figyelmes szemlélő, a partner pozíciójába kerül.

A tényleges alkotást megelőzi a gondolatok, ötletek, benyomások gyűjtése, ülepedése, így, amikor a vászon elé kerül, már kialakul benne valami, ami alapján el tud indulni a fentiekben említett párbeszéd. Viszont skicceket nem készít, mert hamar ráébredt arra, hogy nála az elővázlat bekebelezi a leendő mű energiáját. Sorozatainál sem tervez előre, nem határozza meg a darabszámot, a koncepció pontos kereteit. Inkább hagyja hálózatszerűen alakulni. Egyrészt közös motívumok fűznek össze műveket (a vadkacsa, illetve a szoba és az őszi természet egymásmellé helyezése a Vándoroknál), de arra is akad példa, amikor adott téma hív életre ciklusokat, mint a sivatag az Oázis esetében. Mindazonáltal vizuális szótárában megkülönböztethetők bizonyos képi elemek, amelyek rendre visszatérnek más – más kontextusban, és ennek következtében újabb és újabb jelentésekkel gazdagodnak. Ilyen az égbolt, amely egyrészt a végtelen felé tágítja a teret, másrészt a színátmenetek finom kidolgozásán keresztül festői értékei érvényesülnek, vagy a szerteágazó utak, labirintusok, útvesztők motívuma, amely gyerekkorától kezdve végigkíséri művészetét.

A tudat – és tudattalan tartalmak szabad áramlására és vegyülésére való összpontosítás figyelhető meg a kontemplatív szemléletet elsajátító alkotói gyakorlatában. Például szintén az alkotói előkészület részeként sokat fényképez, ami éppen az adott pillanatban megragadja, legyen az sajátos fény, mozdulat, szín, forma. Majd a felvételeket mappákba osztja olyan kulcsszavak mentén, mint állat, rom, park, enteriőr. A fotót vizuális jegyzetként felfogva eszközként használja, egyrészt emlékeztetőnek, másrészt az elkapott atmoszféránál fogva inspirációnak; tehát, nem egy az egyben teszi át ezeket a fényképeket vászonra vagy papírra. Erről tanúskodik a Stockholm mellett található Drottningholmi királyi kastély parkja, amelyet a művész felkeresett és dokumentált. A művein megjelenő parkok azonban csak részleteikben és átírva utalnak vissza eredeti mintájukra, mivel több park hangulatából és eleméből gyúródtak össze.

Az utóbbi évek vásznain felbukkanó hóval borított vagy zöld hegyek pedig skandináv és magyar tájélmények továbbéléseként és transzformációjaként értelmezhetők. Mayer Hella más létező, életéhez valamilyen módon kötődő helyszínt is felidéz képein, többek között a Házsongárdi temetőt, a nagymama kolozsvári házát, a bonchidai Bánffy – kastélyt, a budavári Tóth Árpád sétányt. A kompozíciókon szerepeltetett figurák – lánya, nagymamája, édesanyja alakja révén – sem nélkülözik a valóságreferenciát, illetve a személyes vonatkozást. Esetükben fontos hozzátenni, hogy nem portrékat fest, hiszen figurái hol magukba mélyednek, hol a nézőnek háttal állnak, ha történetesen szembe is fordulnak, arcuk elmosódott, távoli. Persze a változó megőrzésének a szándéka ott munkál a művészen, de nem pusztán a látott és átélt dolgok közvetlen átmentésére, az elmúlt gyerekkor, az eltűnő pillanatok és emberek, az elveszett otthonok visszaszerzésére törekszik a festészet és a grafika eszközeivel,

hanem bevonva saját szubjektivitását, valamint magát az időt, újrakonstruálja azokat. A múlt helyszínei és szereplői elemeikben keverednek, kiegészülnek, ötvöződnek, új relációkat, új összefüggéseket teremtenek. Úgy lesznek újra jelenvalók, hogy mégsem ugyanazok.

A tér különösen fontos Mayer Hella számára. A képfelületet úgy tekinti, mint „betekintő rést”. Általában kisméretű alkotásokban gondolkodik, sőt, a nagyobb munkáin is – játszva az arányokkal – kicsi formákat alkalmaz az intimitás megőrzése érdekében, ugyanakkor képterei tágasak, levegősek, nagy távlatokat rejtenek. Jellemző, hogy nem közelről ábrázol, bizonyos távolság mindig érződik kompozíciójában, a rálátásra helyezve a hangsúlyt. Továbbá annak rejtélye izgatja, ami nem látszik a képen, hogy hogyan és merre folytatódik. A háttér hol ajtóként nyílik, hol paravánt képezve figurák masíroznak mögé, és csak a lábuk látszik ki (Rejtőzők I.), hol „kép a képben” játék működik: a néző bizonytalan, panorámát lát – e nagy üvegtáblás ablakból, vagy fálnak támasztott festményt (Zongoralecke I.). Ezáltal Mayer Hella magára a festészetre is reflektál, de nem a techné, azaz a mesterség vagy a materialitás, hanem a képiség felől; az ábrázolható és az ábrázolhatón túli közötti határra kérdez rá. Egymásba nyíló valóságos és mentális tereit apró figurákkal, például gyerekekkel népesíti be, sőt arra lehetünk figyelmesek, hogy gyakran ugyanazt az alakot látjuk megsokszorozva.

A művész komponálásmódjában egyébként sem a hierarchia, hanem az egymásmellé rendelés logikája érvényesül, ami a mozgás, a helyzetek és lehetőségek variációi, más szóval az idő és a jelenlét tapasztalatának megragadására irányul. A látásmódunkat érzékennyé téve e másfajta érzékelés iránt, olyan optikát kínál, amelyen keresztül láthatókká válnak az

összetapadó, szétcsúszó időrétegek; máshol vagy korábban vagy éppen lejátszódó jelenségek, szituációk, illetve azok szereplői kerülnek össze. E kompozíciók időszemlélete arra emlékeztet, hogy a jelen és a múlt nem különül el élesen egymástól, hanem az átjárások, kereszteződések és párhuzamosságok révén labirintusszerűen összekapcsolódik.

Mayer Hella munkáin olyan mentális földrajz látványa terül eléink tengerekkel, hegyekkel, erdőkkel, síkságokkal, városokkal és lakásbelsőkkel, amelynek kiterjedése a személyes idő dimenziójában mérhető. Változatos domborzata és élővilága élethelyzetek, emléktöredékek, futó benyomások, képzettársítások és élmények részecskéiből tevődik össze. Ilyeténképpen a hazaérkezés Mayer Hellánál nem annyira konkrét pontot jelöl, mint inkább folyamatot, még pedig az alkotás folyamatát. Megfogalmazása szerint, festés közben megnyílik számára egy világ, ahová belépve, elveszik, ugyanakkor kapcsolata a külvilággal megmarad, mivel a kettő dialógusára figyel. A néző számára is adott és szabad az átjárás, ő is bekapcsolódhat ebbe a beszélgetésbe, bóklászva a nyírott bokrok között kanyargó sétányon, téblábolva egykori utcákon és szobákban, nyomába eredhet saját otthonainak.

MÉSZÁROS ZSOLT – MŰVESZETTÖRTÉNÉSZ

THE IMAGERY OF HELLA MAYER

Spaces prone to magic, floating figures, animals standing guard with stoic calm, familiar but still unknown environs and landscapes; Hella Mayer's personal, playful pictorial world strikes the deeper chords of poetry, and it takes us to those distant lands where reality is contiguous with dreams. The protagonists of her paintings are astronauts of time.

Hella Mayer hails from Kolozsvár (Cluj – Napoca, Clausenburg; Romania). She is a graduate of the Hungarian University of Fine Arts; she has also completed additional studies in Sweden, where she has lived on and off since the age of eighteen. Her career had many stations, bursting at the seams with travel. The time spent on the roads, the experience of unrelenting change, the erratic disappearance of objects and faces; all of these have had a profound impact on her creative arsenal.

As an artist, she studies the ways we remember, the correlations between time and presence. Her paintings feature people forgotten in time, along with fragments of former sites and locals presented in a rather playful idiom, eschewing the somber notes of loss and sorrow.

Hazatérés I. (Zongoralecke XXIII.) (részlet) kollázs, papír 2018

Playfulness, as Hella Mayer understands it, is an interaction between curiosity and joy; concentration and imagination; asking and reacting; farewell and a fresh start. Her figurines, often the alter egos of the artist's daughters, do scrutinize and discover, or chase a ball or hide in a thicket; they look around and contemplate, be it alone or teamed up with other kids or with animals. The relaxed manner of the compositions, the vivacious polychromy, the effortless and loose connections between forms; these would all suggest that she is spontaneous and free spirited in her expression, but make no mistake, these works rest on an elaborate conceptual ground, on a thick web of motives and a keen sense of proportion and composition.

She is interested in the outer boundaries, in returning to that fine line that uncouples dream from reality. She draws from reality but does not work within its realm; similarly, she does not reproduce her dreams in any concrete shape or form. She endeavours to strike a balance between these two worlds by making sure that they communicate with one another, and that the passageways stay open. Making figures and objects float are the tell - tale sign of this balancing act around the above mentioned borderline that Hella conveys by levitating motives of vegetation and human figures. Thus, as an artist, she reckons in equal measure with

Homecoming I (Piano Lesson XXIII), collage on paper 2018

conscious choices and chance events. She likens painting to a thought process, in which one never knows at the outset where it is all going to end. The emphasis is on the process, which she describes as a dialogue; when she starts up a new composition, there is a constant give and take happening between her and the canvas. Throughout it all, the artist ceases to guide the paintbrush or be the medium; she assumes the role of an astute observer, the position of a partner.

The factual creative process is preceded by a lengthy gathering and streamlining of thoughts, ideas and impressions, so that when she sits down to face the canvas, she already has a germ - cell enabling the above - mentioned dialogue to unfold. She gave up making sketches because she realized early on that rough diagrams soak up the energy of the nascent work. Painting a series does not undergo previous planning either, nor is the number of works or the exact framework of the idea preconceived. She would rather allow the project to expand collaterally to form a web. Sometimes there are shared motives that tie together a series of works (the wild goose or the juxtaposition of a living room with the autumnal landscape, as in the Wanderers); other times, one theme or area of subject matter generates a whole cycle, as is the case of the desert in the Oasis. Nevertheless, certain figurative elements of her visual vocabulary make regular appearances in other contexts as well, where they grow richer in significance. The sky, for example; on one hand, it stretches the space ad infinitum, while on the other, it takes on intrinsic pictorial value that is generated by the delicate colour transition between its layers. Or take the image of parting roads, the motive of labyrinths and dead ends that has accompanied Hella's art since childhood.

One can detect the free - flow and mixing of conscious and unconscious contents in Hella's practice that lead to this contemplative pictorial approach. Part and parcel of the creative preparation, she relies on photography, as well.

The shots of what is of interest to her in that moment – be it a particular play of light, a move, a colour, a form – are later organized into compartments, headed by keywords like animals, ruins, park, or indoors/interiors. Then she uses them as visual notes; they are tools to refresh her memory and, if the right atmosphere has been captured, sources of inspiration. The images are never transposed to the canvas in all their details. As is the case of the park of Drottningholm Palace near Stockholm, which the painter visited and repeatedly documented. None of Hella's parks are true copies of that place because she recombines the representative elements and the atmosphere of several parks when she is coming up with her own version. Similarly, the images of snow – capped or green mountaintops of the latter years can be construed as the metamorphosed distillate of her experiences in Hungary's and Sweden's mountain ranges. She recalls a couple of still existing locations, sites, that hold a special meaning to her, i.e. Grandma's house in Kolozsvár, the Házsongárd Cemetery, the Bánffy Castle in Bonchida, the Tóth Árpád Promenade in Buda.

The figures featured on her canvases (her daughter, grandma, her mother) denote a strong personal reference, with an eye on reality. It is important to add, though, that she avoids representing them in portraits. Most of them are featured as introverts in neutral stances, sometimes with their backs turned to the viewer. Even when they face the outside world, they look distant; their faces are either indistinct or blurred.

There is no doubt about Hella's attempt to preserve change while navigating its treacherous straits, but her intentions go beyond salvaging, by means of the Fine Arts, the memories of lost homes, people, moments, and the childhood past. Instead, engaging her own subjectivity and the kind services of time, she reconstructs them; she recycles all parts of the fragmented past and its characters. She lets all the elements mingle, complementing each other at will and amalgamating themselves in new formations, forming new relations, establishing new connections. They get a new presence, a new lease on life, by being the same but different. Space plays a particularly important role in Hella's art. She

considers the canvas her personal “peep hole”. She is thinking within the parameters of small – scale works, even when she tackles large surfaces. She perseveres in drawing up small forms – it is a play on the principles of proportionality – thereby projecting a sense of intimacy. This makes the surface areas of the pictures look expansible and airy, implying great perspectives. Another characteristic feature of her approach is the mandatory “one step back” from close – up, the somewhat distant point of view where one can easily have an overlook of the picture as a whole. It seems that she takes an interest in what does not appear on canvas: how and where does her subject matter evolve?

Here, an open door in the background either serves its intended purpose or becomes a screen that gobbles up figurines, leaving only a couple of legs in plain view (Seeking Cover I); there, a game of “picture within a picture” is unfolding that leaves the viewer guessing: is he or she looking at a panorama through a large window pane or merely at a picture set on the floor leaning against the wall? (Piano Lesson I) By doing so, Hella Mayer addresses a persistent dilemma of the art of painting, pertaining not so much to the material aspect of the craft, the skill set of “techné”, but to the intrinsic representational capabilities of the picture itself; her inquiry concerns the boundary that separates the rendered depiction, the representable, from what lies beyond.

She populates her interconnected, communicating real and mental spaces on the canvas with small figurines, like children, for instance; what is more, often she multiplies these figures by cloning. For that matter, Hella Mayer's compositional method is bereft of any trace of hierarchy; it is the logic of juxtaposition that asserts itself forcefully, and it consists of rearranged variations of any given movement, situation or eventuality. In other words, this cavalcade is geared towards capturing time and presence at their meeting points. Sensitizing us to this new perception, Hella's logic offers us an angle through which it becomes obvious: adhering layers of time may drift apart; in other instances, previous happenings – with their respective protagonists – congregate with

those that are currently occurring. The time management in these compositions reminds us that there is no sharp divide between present and past, and that through hidden passages, crossings, and parallel lanes, they are reconnecting with each other in a labyrinthine fashion.

The works of Hella Mayer reveal to us a mental topography – teeming with sea sides, oceans and mountain ranges, forests and meadowlands, cityscapes and interiors – the extent of which can only be measured in the dimension of personal time. Its varied reliefs and wildlife are made up of fragmented particles of life situations, memory scraps, fleeting impressions, associations of ideas, and countless fragmented experiences; therefore, homecoming, in Hella Mayer's idiom, does not aim a precise point or destination. Instead, it is all about the process of getting there.

It is about her creative work. In her own words: "during painting a whole new world opens up to me in which I lose myself on arrival. Not quite completely, though, because I maintain the link with the outside world. This is how I can pay attention to the dialogue of these two."

As for the viewer, with general admission fully granted, free passage has been secured for everybody wanting to join the conversation while meandering between trimmed bushes on winding alley – ways, pottering about on the streets and rooms of yore, trying to find the abode of times long past.

ART HISTORIAN ZSOLT MÉSZÁROS

Halottak napja (részlet), papír, kollázs 2013 • All Souls' Day (detail) collage on paper 2013

Királylépcső olaj, vászon /66 x 100 cm/ 2011 · **Royal Stairs** oil on canvas /66 x 100 cm/ 2011

Tóth Árpád sétány olaj, vászon /66 x 100 cm/ 2011 · **The Árpád Tóth Promenade** oil on canvas /66 x 100 cm/ 2011

A **fenébe!** olaj, vászon /54 x 94 cm/ 2009 · **Damn!** oil on canvas /54 x 94 cm/ 2009

Virágzik a jászmin olaj, rétegelt falemez /27 x 34 cm/ 2008 · **Jasmines in Bloom** oil on plywood /27 x 34 cm/ 2008

Téren II. olaj, vászon /40 x 50 cm/ 2007 · **Playground/In Open Field II** oil on canvas /40 x 50 cm/ 2007

Téren III. olaj, vászon /40 x 50 cm/ 2007 · **Playground/In Open Field III** oil on canvas /40 x 50 cm/ 2007

Vándorok III. olaj, vászon /29,5 x 40 cm/ 2012 · **Wanderers III** oil on canvas /29,5 x 40 cm/ 2012

Vándorok II. olaj, vászon /58 x 58 cm/ 2012 · **Wanderers II** oil on canvas /58 x 58 cm/ 2012

” ...MAYER HELLA A GYERMEKKORT TEREMTI ÚJJÁ, NEM TUD, ÉS TALÁN NEM IS AKAR ELSZAKADNI A GYEREKKOR VILÁGÁTÓL. A LÉLEK VÁLTOZÁSÁT KERESI, ÉS TÁRJA FEL. KISLÁNY FIGURÁJA NINCS MINDIG EGYEDÜL, TÁRSAI MADARAK, TÁRGYAK, SZOBROK. A KACSA A SZABADSÁG JELKÉPE, SZÁLLHAT, MINT A LÉLEK, MINT A GONDOLAT. MÉG HA ÉPP TOTYOG IS. VÁNDOR. ÉS MI IS VÁNDORRÁ VÁLUNK. A MAGÁNY KÜLÖNÖS RAJZOLATÁT LÁTJUK, A LÉLEK BENSŐSÉGES KITÁRULKOZÁSÁT.

/Részlet Abafáy – Deák Csillag **Zöldvarázs** című szövegéhez, ami az Arnolfini Szalonban olvasható, 2019 július/

...HELLA MAYER RECONSTRUCTS CHILDHOOD; SHE CAN NOT AND MAYBE SHE DOES NOT EVEN WANT TO PART WITH THAT WORLD. SHE IS LOOKING FOR AND UNCOVERS THE CONVERSIONS OF THE SOUL. HER GIRL FIGURINE IS SELDOM ALONE; SHE IS IN THE COMPANY OF BIRDS, OBJECTS AND STATUES. THE WILD – DUCK SYMBOLIZES FREEDOM; IT CAN TAKE TO THE AIR LIKE THE SOUL; IT CAN SOAR LIKE A THOUGHT, EVEN IF IT TODDLES WHEN ON GROUND. SHE IS A BIRD OF PASSAGE. AND WE BECOME WANDERERS TOO. ONE CAN DISCERN IN THESE PAINTINGS THE OUTLINES OF A PARTICULAR SOLITUDE, THE INTIMATE SELF – REVELATION OF THE SOUL

/Excerpt from Green Magic, Csillag Deák – Abafáy's Opening remarks at the Art Show **July in Green** in Zsámbék, salon.arnolfini.hu, July 2019/

Vándorok I. olaj, vászon /39,5 x 60 cm/ 2012

Wanderers I oil on canvas /39,5 x 60 cm/ 2012

Délutáni pihenő olaj, vászon /40 x 40 cm/ 2017 · **The Afternoon Rest** oil on canvas /40 x 40 cm/ 2017

Útválasztó Házsongárdban olaj, vászon /58 x 58 cm/ 2017

At Crossroads in Házsongárd oil on canvas /58 x 58 cm/ 2017

”
...MAYER HELLÁNÁL SZÍNEKET ÉS MOZGALMAS FORMÁKAT LÁTHATUNK,
A ZÖLD ÖRÖKZÖLD, AZ ELBÚJÁS SZÍNE, A LABIRINTUS ÉS A SÖTÉTSÉG HELYE.
A ZÖLD SZÍN MAYER HELLÁNÁL AZ ESMÉLÉS SZÍNE, A HOMÁLYOS EMLÉKEZÉS
IDEJE, AMIKOR AZ EMLÉK LASSAN KIRAJZOLÓDIK, FORMÁT ÖLT, DE ÖRÖKRE
ELÉRHETETLEN MARAD (...). VÁGY LESZ, MÁR – MÁR ÁLOM, AMELYHEZ NAPONTA
VISSZATÉR, AMELYET NAPONTA ÁTÉL.

/Részlet Abafáy – Deák Csillag **Zöldvarázs** című szövegéhez, ami az
Arnolfini Szalonban olvasható, 2019 július/

...COLORS AND ANIMATED FORMS ABOUND IN HELLA MAYER'S WORK; THE GREEN
IS EVERGREEN AND IT REIGNS SUPREME. IT IS THE COLOR OF CONCEALMENT,
IT IS THE PLACE OF OBSCURITY AND LABYRINTHS, AS IF, THROUGH THE GREEN,
HELLA RECOVERS HER CONSCIOUSNESS; IT ALLOWS HER TIME FOR VAGUE REC-
OLLECTION WHEN THE CONTOURS OF A MEMORY SLOWLY APPEAR AND BEGIN TO
TAKE SHAPE, ONLY TO REMAIN FOREVERMORE UNATTAINABLE (...) IT BECOMES
A WISH, A DESIRE, ALMOST A DREAM, TO WHICH SHE RETURNS AND LIVES
THROUGH EVERY DAY.

/Excerpt from **Green Magic**, Csillag Deák-Abafáy's writing published at the
essay portal Arnolfini Szalon, July 2019/

Körmenet olaj, vászon /110 x 165 cm/ 2017

The "Round About" Procession oil on canvas /110 x 165 cm/ 2017

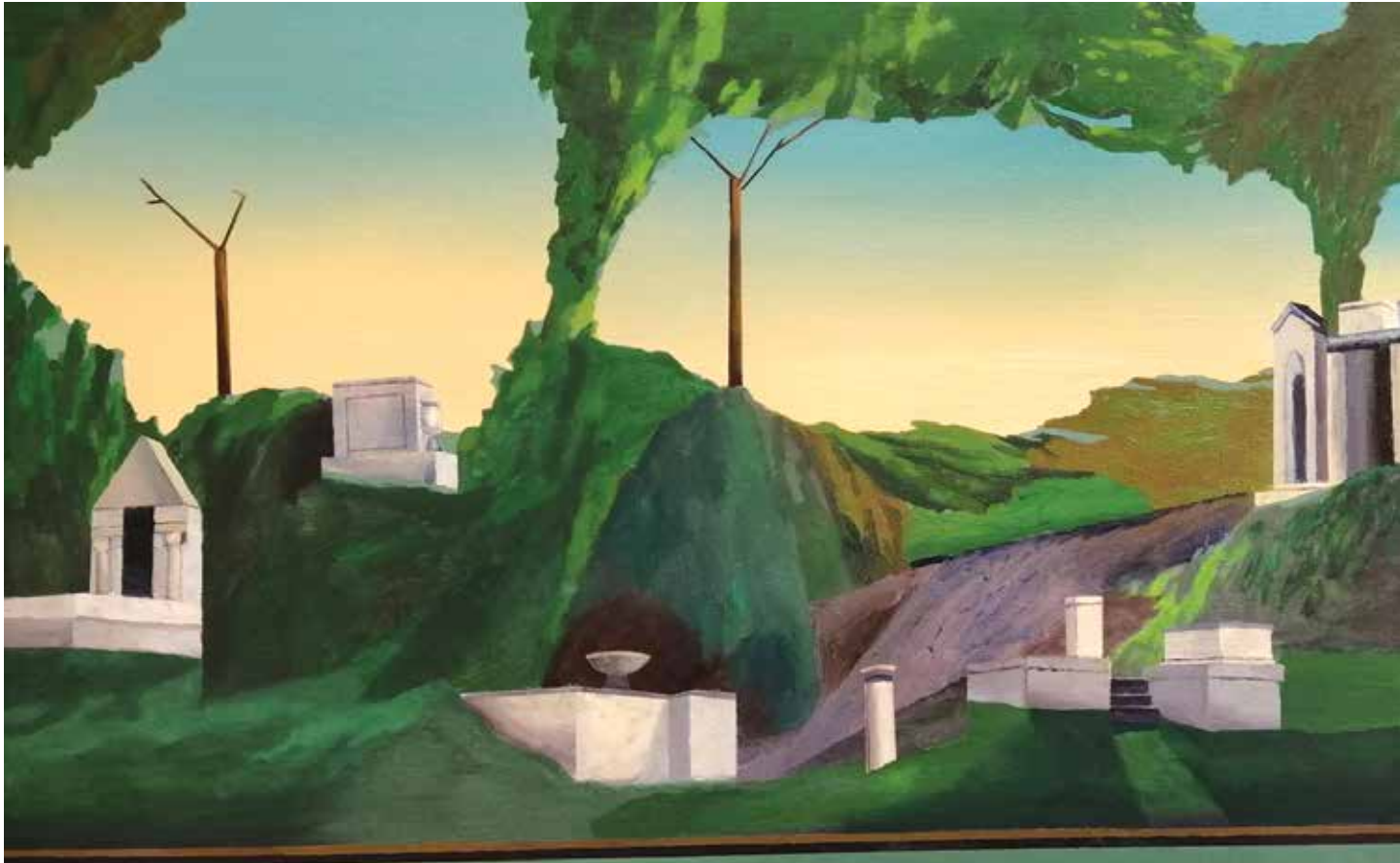

Átmenet olaj, vászon /82 x 82 cm/ 2017 · **Transition** oil on canvas /82 x 82 cm/ 2017

Oly közel olaj, vászon /58 x 75 cm/ 2017 · **Oh, so Close!** oil on canvas /58 x 75 cm/ 2017

“ ...HELLA JÁTÉKRA HÍV, OTT A LABDA, DOBD VISSZA, HOGY AZ A LEMENŐ NAP,
ÉS ÉGET, FORRÓ? LÉGY KREATÍV ÉS INNOVATÍV, A MEGOLDÁST KERESD, ÉS NE A
KIFOGÁSOKAT. KI A SZABADBA, ÉS EMLÉKEZZÜNK RÁ ESTE, HOGY MILYEN VOLT.
MÉG AKKOR IS, HA KÖZBEN MAJD SOK PEREGRINUSSAL TALÁLKOZUNK. TALÁN
AZÉRT, MERT MINDNYÁJAN AZOK VAGYUNK. VÁNDOROK.

/Részlet Kőlüs Lajos Egy peregrinus Budapesten című írásából, Megjelent az Irodalmi
Jelenben 2012 júliusában/

...WE ARE AN INTEGRAL PART OF NATURE AND HELLA IS INVITING US TO PLAY:
THERE IS THE BALL, THROW IT BACK! THAT THE BALL IS THE SETTING SUN
AND SURELY IT WOULD BURN YOUR HANDS IS OF NO IMPORT. YOU'D BETTER BE
CREATIVE AND COME UP WITH YOUR OWN SOLUTIONS AND FORGET ABOUT EXCUSES!
SO, LET US GO OUT – INTO THE WILD – IN THE MORNING BUT WHEN EVENING
COMES, REMEMBER HOW IT WAS. EVERY EVENING, EVEN IF WE ENCOUNTER PLENTY
OF PEREGRINES ON OUR WAY. PERHAPS THAT IS WHAT WE ALL ARE. WANDERERS.

/Excerpt from A Peregrine in Budapest by Lajos Kőlüs, Literary Present, July 2012/

Ami közös, ami nem (Átmenet vándorral) olaj, vászon /58 x 75 cm/ 2017

What Is Shared and What Is Not (Transition with A Wanderer)

oil on canvas /110 x 165 cm/ 2019

Szarvaskenden nagypapánál olaj, vászón /39.5 x 60 cm/ 2011

Visiting Grandpa in Szarvaskend oil on canvas /39.5 x 60 cm/ 2011

Kárpát utca 5. olaj, vászon /39,5 X 39,4 cm/ 2011 · **5 Kárpát Street** oil on canvas /39,5 X 39,4 cm/ 2011

Mama I. olaj, vászon /30 X 40 cm/ 2011 · **Grandma I** oil on canvas /30 X 40 cm/ 2011

Mama II. olaj, vászon /40 X 80 cm/ 2011 · **Grandma II** oil on canvas /40 X 80 cm/ 2011

Palacsintasütés vagy egyéb katasztrófák olaj, vászon /40 X 50 cm/ 2008

Baking Pancakes or Other Calamities oil on canvas /40 X 50 cm/ 2008

Zongoralecke V. olaj, vászon /80 X 100 cm/ 2011 · **Piano Lesson V** oil on canvas /80 X 100 cm/ 2011

Zongoralecke VI. olaj, vászon /40 X 80 cm/ 2011-2019 · **Piano Lesson VI** oil on canvas /40 X 80 cm/ 2011-2019

” ...A FÉRFI LASSAN SÉTÁLT LE A LÉPCSŐN, MAJD KILÉPETT A SZAKADÓ ESŐBE, A KEZÉT A MELLKASÁRA TETTE, ÉS MOSOLYOGVA SZORÍTOTTA MEG, MERT TUDTA, HOGY BENT, AMIT ADDIG VALAMI BETEGSÉGNEK, SZÍVROHAMNAK, TÜDŐBAJNAK, MAGAS VÉRNYOMÁSNAK VAGY MÁS NYAVALYÁNAK HITT, AZ NEM MÁS MINT EGY EGÉSZ HEGY A MELLKASÁBAN, SZÉPEN KIVEHETŐ, SZIKLÁS, HÓFÖDTE, SZIKLAOROMOKKAL, HAVAS HEGYCSÚCSOKKAL, ÉLES SZIRTEKKEL ÉS FINOM, DÚS, TISZTA MAGASLATI LEVEGŐVEL.

/Részlet **Béres Tamás** Domborzat című novellájából, amit **A hegy II.** című képből merített/

...THE MAN SLOWLY CAME DOWN THE STAIRS THEN STEPPED OUT INTO THE POURING RAIN. HE RAISED HIS HANDS TO HIS CHEST, CLASPING THEM SMILINGLY, BECAUSE HE REALIZED THAT THE MYSTERIOUS CONDITION HE THOUGHT TO BE SOME CARDIAC EVENT, CONSUMPTION, HIGH BLOOD PRESSURE OR ANY OTHER EXQUISITE MALADY IS NOTHING ELSE BUT A WHOLE MOUNTAIN RANGE STRETCHING HIS RIB CAGE, WITH CLEARLY DISTINGUISHABLE SNOWY CRAGS, SNOW-CAPPED PEAKS AND SHARP RUGGED CLIFFS BASKING IN THE FINE, THICK AND CLEAN MOUNTAIN AIR.

/Excerpt from **Tamás Béres'** Relief, a short story inspired by **Mountain II**/

Zongoralecke II. olaj, plexi. /41 cm átmérő/ 2011 · **Piano Lesson II** oil on plexiglass /41 cm in diameter/ 2011

Zongoralecke I. olaj, plexi. /41 cm átmérő/ 2011 · **Piano Lesson I** oil on plexiglass /41 cm in diameter/ 2011

Visszatérés IV. (Szobor helyett) papír, kollázs /60 x 50 cm/ 2018

The Return IV (In Lieu of a Sculpture) paper, collage /60 x 50 cm/ 2018

Visszatérés XIX. (Honnan hova repülhetnénk) papír, kollázs /61 x 90 cm/ 2018

The Return XIX (From Where to Where we Could we Fly) paper, collage /61 x 90 cm/ 2018

Farkas a jégen I.,II., III. Olaj, plexi /41 cm átmérő/ 2010

Wolf on Ice I, II, III oil on plexiglass /41 cm in diameter/ 2010

Hazatérés XXI. (Kicsi Zsimbi Bonchidán) olaj, vászon /23,5 x 33 cm/ 2018

Homecoming XXI (Little Zsimbi in Bonchida) oil on canvas /23,5 x 33 cm/ 2018

Ablak alatt olaj, vászon /50x70 cm/ 2017 · **Under the Window – Sill** oil on canvas /50x70 cm/ 2017

Rejtett ajtó olaj, vászon /25 x 58 cm/ 2018 · **The Hidden Door** oil on canvas /25 x 58 cm/ 2018

AJTÓINK SEMMIRE NYÍLNAK
S KÖZÖTTÜNK NINCS NYOMA HÍDNAK
SZIKLÁK KÖZT SZORONG A TENGER
A TÁVOL AZT SÚGJA: MENJ EL

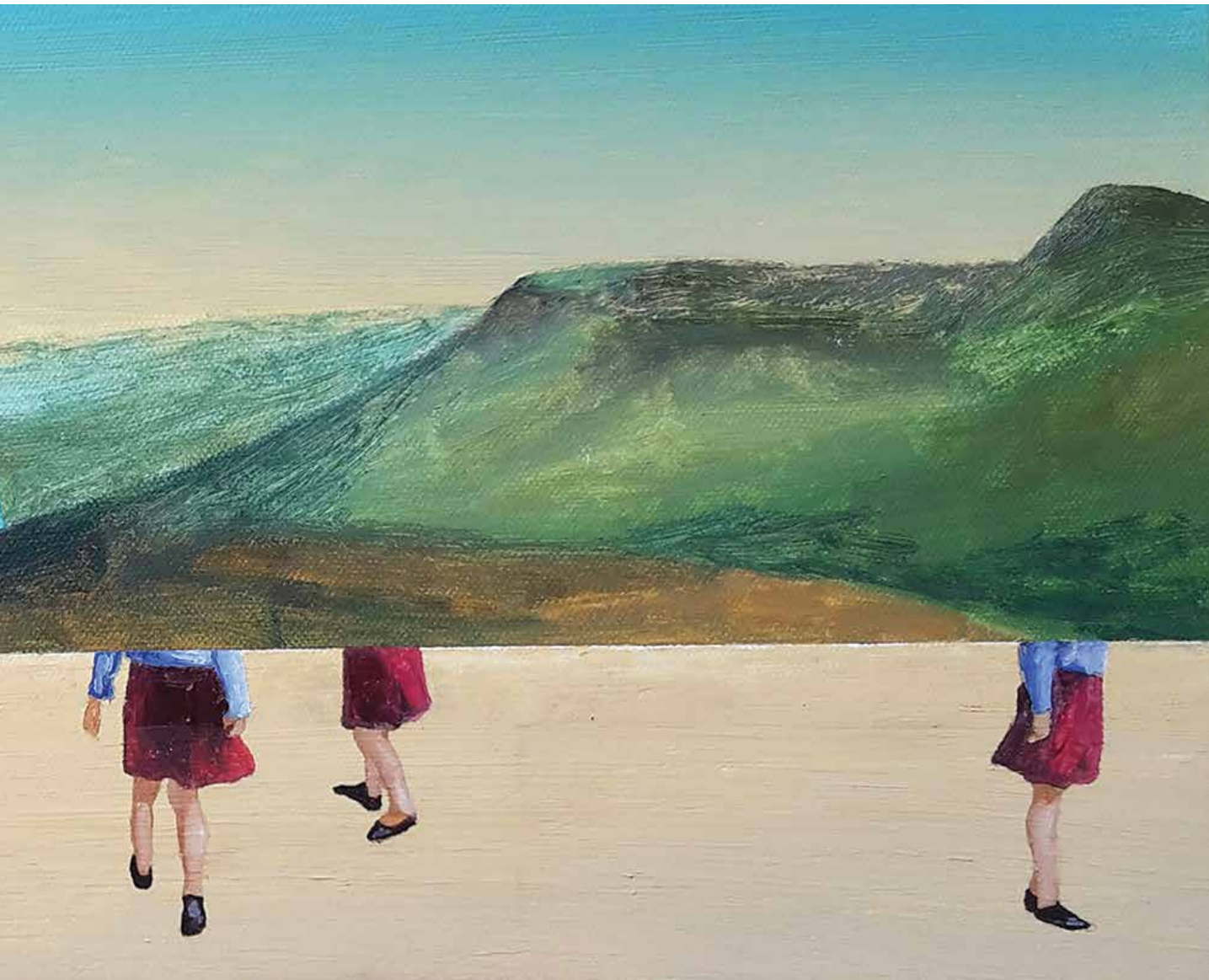
(Oláh András verse, melyet a **Rejtett ajtó** ihletett)

OPEN OUR DOORS: THE VOID IS SHOWING,
BETWEEN US NOT ONE BRIDGE IS
STANDING!
THE SEA PLAYS HOSTAGE TO THE
MOUNTAIN,
SO... , BEGONE! – FAR-OFF SHORES ARE
CALLING!

(András Oláh's poetic, inspired by **The Hidden Door**)

Rejtőzők I. olaj, vászon /25 x 58 cm/ 2018 · **Seeking Cover I** oil on canvas /25 x 58 cm/ 2018

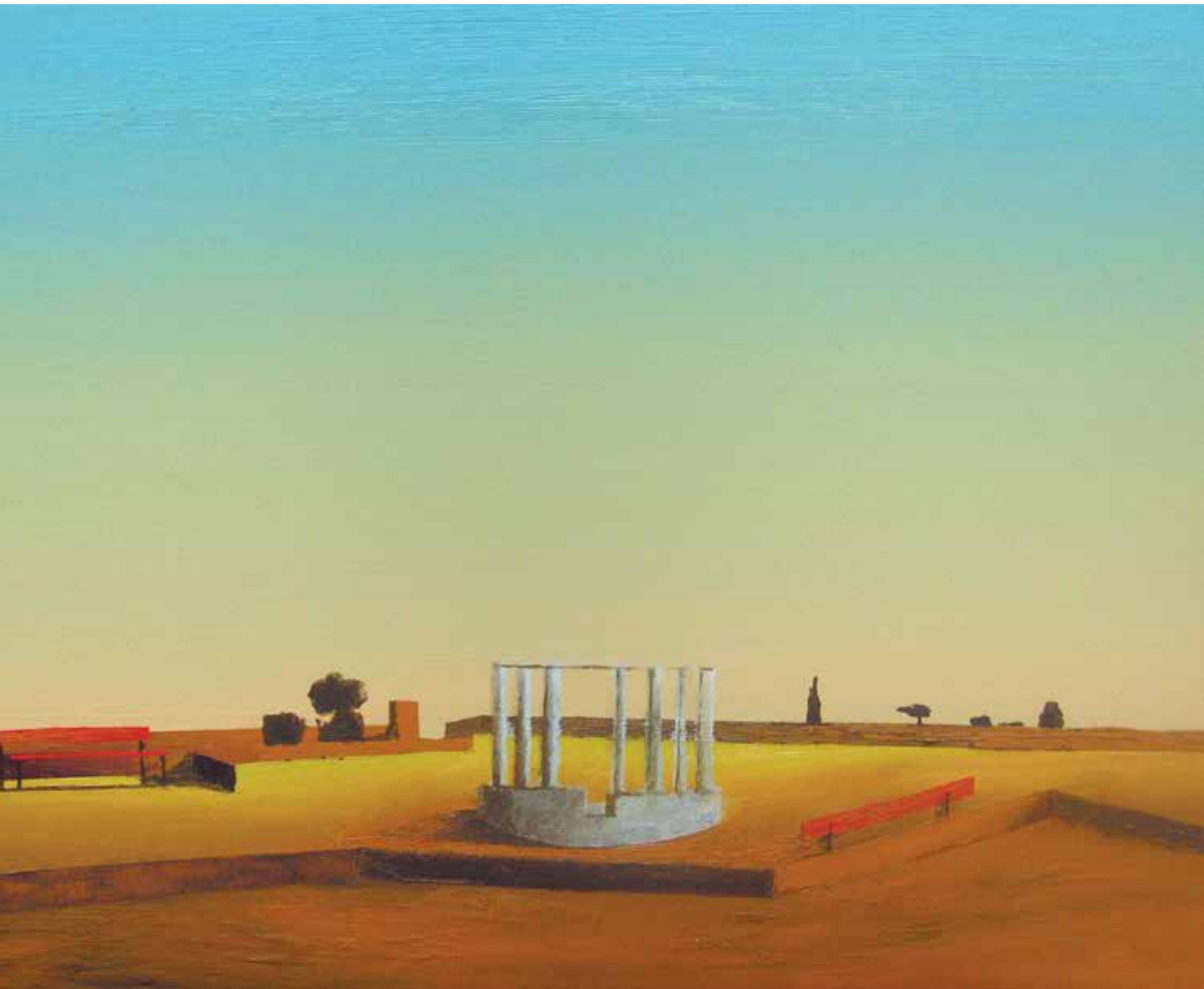
Belső tér olaj, vászon /30 x 40 cm/ 2019 · **Inner Space** oil on canvas /30 x 40 cm/ 2019

Zongoralecke IV. olaj, vászon /120 x 160 cm/ 2011-2019 · **Piano Lesson IV** oil on canvas /120 x 160 cm/ 2011-2019

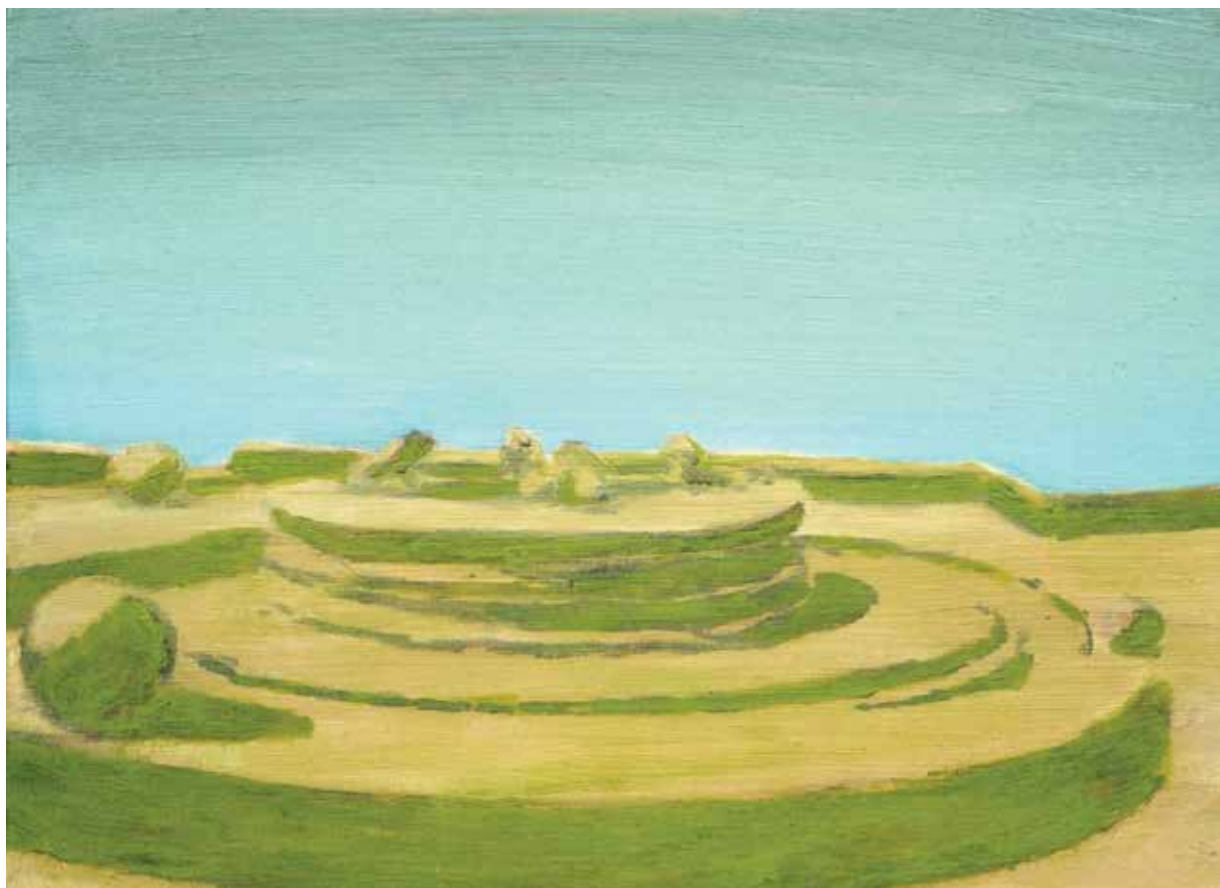

Szélcsend II. olaj, vászon /20 x 20 cm/ 2008 · **Windless Calm II** oil on canvas /20 x 20 cm/ 2008

Itt találkozhatnánk egyszer, kedvesem olaj, vászon /50 x 70 cm/ 2008 - borítón

We could meet up here one day, beloved oil on canvas /50 x 70 cm/ 2008 - on the cover

Oásis II. olaj, rétegelt falemez /19 x 26 cm/ 2006 · **Oasis II** oil on plywood /19 x 26 cm/ 2006

Oásis V. olaj, rétegelt falemez /19 x 26 cm/ 2006 · **Oasis V** oil on plywood /19 x 26 cm/ 2006

Kilátás II. olaj, rétegelt falemez /19 x 26 cm/ 2006 · **Vista II** oil on plywood /19 x 26 cm/ 2006

Déliab olaj, vászon /30 x 40 cm/ 2010 · **Mirage** oil on canvas /30 x 40 cm/ 2010

Azt mondják, hogy a konvex az, amiben el lehet bújni, a konkáv az, amiben nem.

Ezek a képek nem akarják, hogy megbújjunk bennünk, hanem azt akarják, hogy valaki és valami kibújjon belőlük. És valami szinkronitás mindig ott hagy a képeken valami kicsi síkidomot, valami kitöltetlen teret, valami nyomasztó űrt, oda nem illő formát, alakot. És ez ki – és bezökkent minket, a lány, Mayer Hella világába.

A költészetben azt mondják, az is a mű fontos része, amit elhallgatunk, nem mondunk ki, úgy komponáljuk meg a művet, hogy az legyen inkább jelen, ami nincs, és ezt az hozza létre, ami van, azok a szavak, sorok, trópusok, alakzatok. Ahogy nézem Mayer képeit ez jut eszembe, és mindig az üres térre fókuszál először a szemem, aztán a körülötte lévő szín – tér fog meg. A kép metafizikai része kerül elé, aztán a „cselekvő”, epikus rész. Aztán jövök rá, hogy egy tudatos koncepcióban vagyok benne. Ezek adnak stílus, erőt, egyediséget a képeknek.

Hol egy csillárt, hol egy háromszöget, egy kört, egy tetemet, egy borospoharat, egy, a térbeli hálózatban nem szimmetrikus, nem harmonikusan elhelyezett alakot, figurát kapunk. Lógnak a térben, vagy felkenve egy házfalra, kilóg a lábuk a bokor alól. Rácsok, kapuk, kegytárgyak, kivágott fa a ház előtt, egyedül egy téren a térben, a temetőben, élet és halál, sírkövek tetemek, kisleányok, az élet forgása, abszurditása, nyomasztó végtudatban is kicsi gyermekded boldogság. Élethalálmetszetek. Az alakok, formák nyugvópontjai a „tájképeknek”.

Mint egy nyomasztó rossz álom, egyedül a világban. Mint egy valós szocioreality – szociófestmény. Kélpelve a metafizika légtéréből egy irreális világba, ami így redlís. Elhagyatott világ, ahol a kisleány mégis elindul, mondjuk a boltba vásárolni. Egy temetőparkon át, állattetemeket hagyva maga után. Van itt valaki? Keresd a „hibát”, az oda nem illőt. – Igen suta megfogalmazás. – De nézd meg a képet és érteni fogsz. És én közben látom magam előtt mindkét nagyanyám, ahogyan néznek maguk elé, és várnak, valakit, valamit, a gyereket, az unokát, a múltat, a gyerekkort, a férjet, az Istent. És nem tudnak magukra nézni, nincs tükör csak keret. Mert a tükör magukban van. A múlt. És egy otffejtett borospohár odavon,

szaglászni a semmit, vagy a valakit. Kié lehet? Van ott még valaki? Vagy senki nincs? A képen jellegzetesen fekszenek, állnak, ülnek a tárgyak. Kicsi életjelek. Az összegyűrt rongy a földön, a székre rakott ruha, kis hokedliszerű asztalon csipkeszerű terítő. Egy öregasszony házából. Egy öregasszony hite, vetetlen ágya, tónusai. Briliáns láttelet. És a kép levágott szélei, tudatosan nem mutatják totálban a pillanatot, amiben egy létanyag, életkorszak, és egy egész élet benne van.

Más képek pedig valami apokaliptikusságot éreztetnek. Lehet, játszik velünk a festő, lehet, ki akar lökni minket önmagunkból, „konfortzónaromboló” képek ezek. Ez a dolguk, köszönjük nekik, hogy fájnak, hogy sajognak, hogy a végletességet hirdetik, hogy milyen nevetségesen irracionálisan, esendők vagyunk, esetlen formák az életünk festményén, érzélgős, magunk elé bambulás az egész életünk. Amiben a gyerekkor és az öregkor a legmegrendítőbb, a legőszintébb. A legzártabb keret.

A sírkertben a sírok, mint ormótlan villanyszekrények a tájban. Mindenki névtelen. Szürke. Csak a fák zöldellnek. Rendíthetetlenül, a világ végeztéig.

És a kisleányok, bakfisok felkelnek reggel rózsaszín álmaik hálóingjeiken, színes ruháikon, szivárvány vágyaik, és öltöztetik a korhadat fákat, és rácsodálkoznak a csupasz, fekete, foghíjas, színtelen világra. És megterítik ünnepnek az asztalt, a napokat, bújócskáznak, játszanak, fürkészik a világot. Élnek. És így születünk újjá, és oldozza fel bennünk a halált egy képsorozat, ami felénk lő, és eltalál, megsebez, és bekötöz, megállni kényszerít, kicsit, a semmi szorongásában. És mi lehetne több ennél, mint néha átélni, átérezni, hogy miből, honnan, hogy és hová. Feltenni egy kérdést, konvex vagy konkáv?

(SZERZŐ: NAGY ZSUKA. ELHANGZOTT A MÚZEUMOK ŐSZI FESZTIVÁLJA KERETÉBEN RENDEZETT ÖSSZMŰVÉSZETI ESTEN, MAYER HELLA ÉS ZSOMBORI ÉRZSÉBET KIÁLLÍTÁSÁN, OKTÓBER 30 – AN A JÓSA ANDRÁS MÚZEUMBAN.)

In the field of mathematics a convex function is thought of as a place that allows you to lose yourself, to “hide”; a concave function, on the other hand, denies you that option.

These paintings do not want us to withdraw into ourselves. On the contrary, they yearn for something or somebody to emerge from them. Yet they keep featuring – in a synchronous elusiveness – small, blank surfaces, two – dimensional figures, vacant expanses, depressing voids, incongruous shapes, unsuitable forms. This is what startles us at first, then pushes us back into Hella Mayer’s world, a girl’s world.

What is left unsaid in poetry is of equal importance to what it appears on paper; that in composing the work we conjure up a presence to something rather ephemeral but we are using existing words, solid lines, figures of speech, tangible configurations. This is what comes to mind when one is looking at Hella’s paintings. The eyes are always drawn into empty spaces before they seize the colours of her scenes. The metaphysical element appears first before the “active”, epic component reveals itself. Then one suddenly realizes that he or she was drawn into a deliberate scheme; and this is what lends strength and style to these unique paintings. A lonely chandelier here, a flat triangle there, we are shown either a circle or a cadaver, a wineglass or an asymmetrically placed figure that is trying to harmonize with the given spatial network. These human figures are either hanging freely in thin air or are smeared on walls, sometimes with their feet sticking out from underneath a bush. Grids and bars of all kinds, gates, devotional objects, a fallen tree before a house, a lone human figure in space or in a square, all these appear before our eyes. They are life and death figures in a graveyard, surrounded by gravestones. Here is a corpse, there are little girls; the changes and absurdity of life; bits of infantine bliss persevere amidst the gloom of a final awareness. These works present deadly serious cross – sections of life. The human figures and forms become focal resting points in these “landscapes” and, as in a distressing dream, they are alone in a world which stands in for social reality. We bear witness to a new brand of “socio – realism”.

By slicing through the sphere of metaphysics, it finally grinds to a halt in an unreal world that looks very real.

It is a desolate world, in which a little girl sets out to a corner store through a graveyard, leaving a trail of animal carcasses behind her. Is there anybody here? Let us find the unsuitable, the “mistaken” element here, shall we? Wrongly put! Just take a look at the pictures and you will understand. In them I recognize both my grandmothers as they stare ahead, waiting; it is as if they expect the return of something or somebody: a child, a grandchild, the past, their childhood, a husband, God. They cannot even see themselves because they have only an empty wooden frame to look at. The mirror is concealed inside of them; it is their past. A forgotten wineglass invites us to sniff around. Will we find anybody or will we sniff in vain? Does it in fact belong to somebody? Is there anybody else in there? Or is there simply nobody at all?...Objects, as if possessing human qualities, stand, lie or sit in characteristic poses in these paintings. They are little life – signals. A crumpled rag on the floor, a dress thrown on a chair, a lacy cloth on a kitchen stool – like table from granny’s house, an old woman’s faith, her unmade bed, the tonal descriptions are all part of a brilliant review of the state of affair the world finds itself today. The surfaces taken up by the subjects are deliberately cut at their margins so that the core of an existence, be it just a stage or a whole life, can never be seen in its entirety.

Many other pictures are downright apocalyptic. The painter is toying with us. Perhaps. She wants us pulled out of our shells. Maybe. These paintings are definitely poking away at our comfort – zone! But that is, indeed, their purpose.

So let us be thankful for the pain they elicit, for the throbbing they cause, for professing the extremes so that we can finally realize how ridiculously irrational, fallible and ungainly we are as figurines on the canvasses of our own lives, spending them in a sentimental, often vacant blur – with the possible exception of two, very confined stages of life: childhood and the “golden years”, those most sincere and staggering times. The tombs in the graveyard look like unwieldy electrical switchboards of the landscapes. Everybody is anonymous. Grey. Only the trees tend to be green, seemingly staunchly so until

the end of time. And little girls, young misses, with their pink dreams, their rainbow desires etched on their nighties, get up in the morning and start to adorn the burnt out rotting trees with beautiful garments, still marvelling at this bare, dark, gap-toothed and colourless world. Then they set the table for dinner or for a “holy day”, and go on playing seek – and – hide, barely scrutinizing the world. They simply go on living. And that is what lets us be born again, these sequenced paintings overrule death. Although they hit us hard, they tie our wounds in gentle bandages; they make us stop and ponder for a moment the anguish of nothingness.

What would top this – on and off – quest of getting to the bottom of “from what”, “where from”, “how” and “where to” – asking the question: convex or concave?

(REVIEW OF ZSUKA NAGY, DELIVERED AT THE ALL – ART SOIRÉE OF THE FALL FESTIVAL OF MUSEUMS, ON THE OCCASION OF THE DOUBLE EXHIBIT OF HELLA MAYER AND ERZSÉBET ZSOMBORI. NYÍREGYHÁZA, HUNGARY, 2018. OCTOBER 30.)

Hazatérés VIII. (Úton holdfényben) (részlet) kollázs, papír 2018

Homecoming VIII (Heading home by moonlight – detail)
collage on paper 2018

ÁTMENET

Behúztam a függönyt, de így is éles fénynyalábok forrósítják a szobát. Kizárom a meleget és a fényt, azt, ami hiánycikk errefelé. Fenséges pazarlás. Hårdvallsgatan 28, kilenc óra egy perc.

Két kiskanál cukorral, háromnegyed kiskanálnyi neszkávével és kevés forrásban lévő vízzel a csupor alján sekély sötét lötytyöt keverek. Felöntöm hideg tejjel.

Gépek zúgása töri meg a reggel csendjét. Házat építenek szemközt. Ponyvával takart fémvázak között dolgozók motoszkálnak serényen. Kövek zúdulnak a sziklás talajra. (Így kezdődött az egész. Ki tudja, hogy volt – e kiskanál és neszkávé. De azt hiszem, hogy talán volt és nagyon jól esett.)

Kilépve a konyhából szemben egy piros komódnak ütközöm. Tetején korall – vörös, spirálban futó fekete – fehér csíkokkal díszített palack, kupakja gömbben végződik. Évtizedeken keresztül a Vezúv tövében érlelődött benne finom nedű, Lacrima Christi. Boldog folyadék. Misztikum egy betonlakás folyósóján.

A földön kép lapul. Azaz szőnyeg színes formákkal, egyenes vonalakkal. Piros, fekete és sárga. Rá lehet lépni egy fekete vonalra és keresni a következő lépés helyét. Társasjátékot játszom dobókocka nélkül.

Utána jobbra nagy antik tükör. Mívesen faragott sötétbarna keret. Átlépni innen lehet a túlvilágra. Egészen biztosan.

Misztikum nélkül, csak természetesen.

Mayer Hilla 2019.

TRANSITION

I have closed the curtains, but still, light pencils keep heating up the floor. I am blocking out light and heat, commodities in short supply around here. It is a sublime squandering. 28 Hårdvallsgratan, one minute past 9 am.

I pour a little hot water, close to the boiling point, on two teaspoons of sugar and three quarters of a teaspoon of instant coffee powder, and I start stirring the contents into a dark, insipid mush.

Then I fill the cup with cold milk.

The drone of machines suddenly breaks the morning silence. A house is being built across the street. Invisible labourers continually fumble on the scaffolding covered in tarpaulin.

Stones land on the rocky ground, a hammer hits a nail.

(That is how it all began. Nobody knows whether that teaspoon and that powder ever existed.

But I believe they – maybe – did, and the coffee really hit the spot.)

Leaving the kitchen I bump into a red commode glued to the opposite wall. On the top of it, a coral – red flask adorned by white and black strips – white and black stripes spiraling upwards-to fuse in a ball-like bottle cap – rattles briefly. It holds a nectar from the lower slopes of Vesuvius matured for decades,

“The” Lacryma Christi. Oh, happy beverage!

A mysterious find in a flat built of concrete.

On the floor, there is a picture lying low. A carpet, that is, with colourful patches and straight lines. Red, black and yellow. You can stand on one of the lines wandering where to step next.

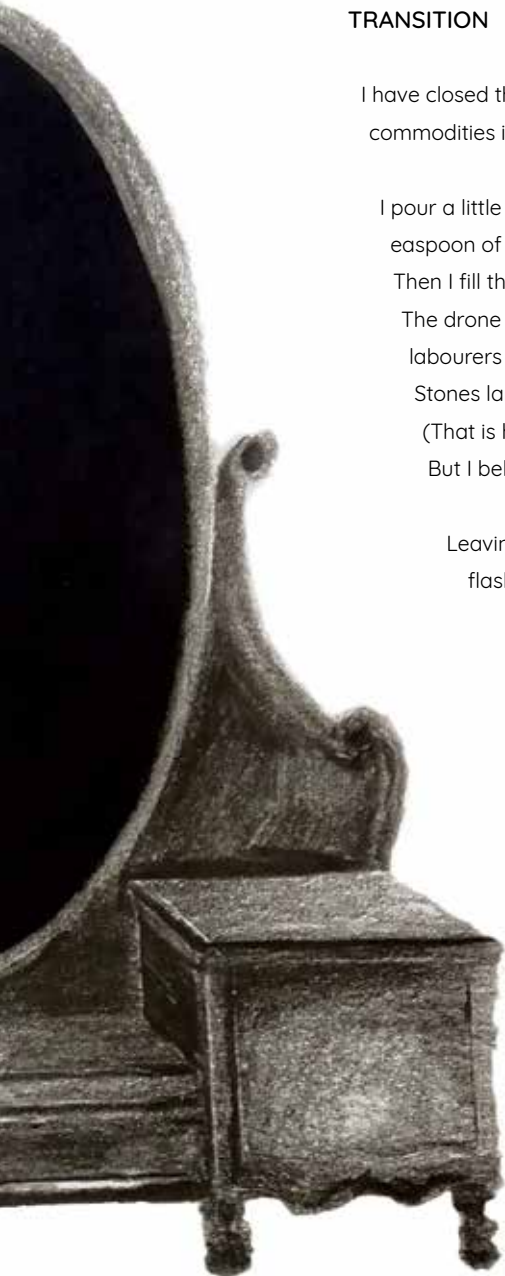
I am playing a party game without dice.

Further down on the right, there is a large, antique mirror. In an exquisitely carved dark brown frame. This is the place where you can cross into the hereafter.

Most certainly.

No need for magic, just behave naturally.

Mayer Hilla 2019.

ÉLETRAJZ ÉS BIBLIOGRÁFIA

MAYER HELLA

1976-ban született Kolozsváron. A következő majdnem negyven évben főképp Kolozsváron, Zilahon, Budapesten és Stockholmban élt, játszott, tanult, alkotott, családot alapított, kirándult, olvasott, mozizott, örömteli és szomorú tapasztalatokat szerzett, karácsonyokat és húsvétokat ünnepelt és még sok más egyebet csinált.

TANULMÁNYOK ÉS MUNKÁSSÁG

1996 és 1999 között a stockholmi Gerlesborgsskolanban tanult képzőművészetet. 1999-ben kezdte meg tanulmányait a Magyar Képzőművészeti Egyetemen festő szakán. Mestere Szabados Árpád volt. 2006-ban diplomázott. 2006 és 2009 között az Octogonart Galéria művésze, 2009-től 2014-ig a Várfok Galéria Spiritusz Szekciójának tagja volt. Jelenleg felváltva Stockholmban és Budapesten alkot.

EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK

2002

Újlipótvárosi Pince Galéria, Budapest. „Klorofil”
Szófia Magyar Intézet, Bulgária

2006

Octogonart Galéria, Budapest. „Álomba zárt terek”

2008

Octogonart Galéria, Budapest. „Krimi az autóparádén (és egyéb katasztrófák)”

2011

Spiritusz Galéria, Budapest. „Traumák” (Jahoda Réka festőművésszel)
Magyar Ház, Stockholm

2012

Ericsson Galéria, Budapest

2014

Magyar Nagykövetség, Stockholm (Zsombori Erzsébet festőművésszel)

2015-2019

Zsimbi Studio Galéria, Budapest

2017

Jósa András Múzeum, Nyíregyháza (Zsombori Erzsébet festőművésszel)

2018

Bánffy kastély, Bonchida (Zsombori Erzsébet festőművésszel). „Hazatérés / Revenire”

Jósa András Múzeum, Nyíregyháza (Zsombori Erzsébet festőművésszel)

2019

Kolozsvári Szépművészeti Múzeum (Bánffy palota), Kolozsvár (Zsombori Erzsébet festőművésszel). „Ég és Föld között”

Aranytíz Kultúrház, Budapest (Zsombori Erzsébet festőművésszel). „Ami közös, ami nem”

CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK

1999

Galleri Oden, Stockholm. „10-e 3-or”

2002

Cadre Rouge Galéria, Budapest. „Tiszta szívvel”

2003

Cadre Rouge Galéria. „MINI”

Ericsson Galéria, Budapest

Nedkovitch Ház, Plovdiv, Bulgária

Bartók 32 Galéria, Budapest

V. Kis Magyar Performansz és Nehéz Zenei Fesztivál, Szentendre. „Gátlástalan Tisztaság, Speciális Bizonytalanság”

2006

Magyar Képzőművészeti Egyetem, Barcsay terem, Budapest. „Best of Diploma”

KOGART Ház, Budapest. „Friss-Mánia: A szenvedély kötelez”

KOGART Ház, Budapest. Téli Szalon 2006

Körzögyár, Budapest. Karácsonyi Szalon.

Műcsarnok, Budapest. „Plug”-kortárs művészeti vásár

Brüsszeli Magyar Intézet. „Friss-Mánia: A szenvedély kötelez”

2007

Mű-Vész Pince (Platán Galéria), Budapest. A Szabados osztály kiállítása

Virág Judit Galéria (Mű-Terem), Budapest. „A független festmény”

Ericsson Galéria, Jubileumi kiállítás, Budapest.

Octogonart Galéria, Budapest. „Csoportterápia II.”

Tehénparádé. Budapest, Győr, Siófok, Debrecen, Pécs

2008

Párizsi Magyar Intézet, Párizs (Duliskovich Bazillal, Verebics Katalin és Verebics Ágnes festőművészekkel)

Galéria 19, Budapest. „Meghökkenítő mesék”

Octogonart Galéria, Budapest. „Szezon”

KOGART Ház, Budapest. „Re:Friss 2004-2007”

2009

Liljevalchs Konsthall, Stockholm. „Vårsalongen” (Tavaszi Szalon)

FKSE Galériája, Budapest. „Recruit”-a Stúdió új tagjainak kiállítása

AKKU, Budapest. „Urbanscape”

Várnegyed Galéria, Budapest. „Tarka Barka”

2010

Spiritusz Galéria, Budapest. „Tiszta szesz”

Várfok Galéria, Budapest. „Impulso”

Műcsarnok, Budapest Art Fair a Spiritusz Galériával.

2011

Spiritusz Galéria, Budapest. „Mozgásban”

Spiritusz Galéria, Budapest. „Macskakő”

ART Placc, Tihany, a Spiritusz Galériával

Art BLOKK, Budapest, a Spiritusz Galériával

2012

Reök palota, Szeged. „Kontrasztok vonzásában” - A Várfok Galéria művészeinek csoportos kiállítása

Art Market, Budapest. A Várfok Galéria Spiritusz szekciójának tagjaként.

Art Placc, Tihany. A Várfok Galéria Spiritusz szekciójának tagjaként.

Art BLOKK, Budapest

Galéria 19, Budapest

2013

Kultúrkúria, Budapest. „F.F. 2013”-Szabados Árpád diákjainak kiállítása
Galéria 19, Budapest

2014

Galéria 19, Budapest
Kempinski Galéria, Budapest. Álom és képzelet. Válogatás a KOGART kortárs gyűjteményéből

2015-2018

Zsimbi Studio Galéria, Budapest

2018

KOGART kiállítások Tihany. „Etűdök”
Széphárom közösségi tér, Budapest

2019

Nádor Galéria, Budapest. „Abszurd művek”

ÖSZTÖNDÍJAK

1999 Gerlesborgsskolan ösztöndíja

1998, 1999, 2000 Konstes Vänner i Djursholm ösztöndíja

BIBLIOGRÁFIA

Sinkó István: Milyen kicsiny. Megnyitóbeszéd a MINI című csoportos kiállításon (Élet és Irodalom 2003. 47. évfolyam, 12. szám)

Kőnig Frigyes-Funták Gyula: Művészeti anatómia és geometria 2005. (Simmelweis Kiadó és Multimédia Stúdió)

Iványi Bianca: Álomba zárt terek (Octogon, 2006. 6. szám, 106-107. oldal)

Ághegy 11-12. szám

Földényi F. László: Lefordítható-e a magyar festészet? Megnyitóbeszéd „A független festmény” című csoportos kiállításon (Élet és Irodalom 2007. március 30., 13. szám)

Start! Válogatás Kiss Tamás gyűjteményéből I. (4., 5., 34-36. oldal) **Iványi Bianca írása** 2007.

Somhegyi Zoltán: A föld alatt és a Várhegyen. Fiatal művészek a Mű-Vész Pincében és az Octogonart Galériában. (Maktár 2007. 3. évfolyam, 2. szám, 17. oldal)

Iványi Bianca: Meghökkenítő mesék (Octogon, 2008. 2. szám, 103. oldal)

Iványi Bianca: Párizsi tavasz az Octogonart művészeivel (Octogon, 2008. 2. szám, 103. oldal)

Szenvedély és barátság - **Kiss Tamás.** (Kortárs magángyűjtők 2008, 48-49. oldal)

Fiatal művész érzékenységgel festett terei (Metro, 2008. július 8. kedd, 14. oldal)

Tóth Kiszтина interjúja: Hagyom, hogy a véletlen beleszóljon. (Sine Morbo 2008. 13. évfolyam, 3. szám, 18-21. oldal)

Vársalongen 2009, Liljevalchs Konsthall katalógusa

Réger Zsófia interjúja: Szerencsés véletlenek. (Híradó, a Svédországi Magyarok Országos Szövetségének lapja, 29. évf. 119. szám, 2011. március, 22-23. oldal)

Szentandrás-Sós Zsuzsanna: Festményekből tükrökép. Kiss Tamás kollekciója. (Szalon, 16. évfolyam 2012/4, 25-28. oldal)

Deák Csillag: Végtelen játszótér - **Kölüs Lajos:** Egy peregrinus Budapesten. (Irodalmi Jelen Online, 2012. július 10.)

Váraljai Anna: Vonzások kontrasztjában (Tiszatáj Online, 2012. december 7.)

Deák Csillag-Kölüs Lajos: Fókuszváltás című könyvében (Hanga Kiadó, 2013) „Mayer Hella kiállítása” 72-76. oldal

Abafáy-Deák Csillag: Fészekmeleg - **Kölüs Lajos:** Útlevel és szelíd lázadók. (Irodalmi Jelen, 2017. december)

Abafáy-Deák Csillag: Virtuális kollázs - **Kölüs Lajos:** Lépcsők a mennybe (Irodalmi Jelen, 2018. június)

Abafáy-Deák Csillag: Egy képzeletbeli hídon járva - **Kölüs Lajos:** Csak egy nap a világ. (Irodalmi Jelen, 2018. szeptember)

Náno Csaba: A fát kivágták, a kerti kapu sem csikorog már (Erdélyi Napló, 2018. október 12.)

Abafáy-Deák Csillag: Csillagok együttállása - **Kölüs Lajos:** Minden csúcson nyugalom van (Bárka Online, 2018. november)

Abafáy-Deák Csillag: Az abszurd konyhájában - **Kölüs Lajos:** Semmi esztelenség, abszurdok vagyunk! (Librarius, 2019. március)

Abafáy-Deák Csillag: Zöldvarázs (Arnolfini Szalon Esszéportál, 2019. július 23.)

Kölüs Lajos: Ami nem úgy és nem akkor (Képirás, 2019. október)

Abafáy-Deák Csillag: Ami közös, összeköt (Képirás, 2019. október)

BIOGRAPHICAL NOTE AND BIBLIOGRAPHY

HELLA MAYER

Hella Mayer was born in 1976, in Cluj/Kolozsvár/Clausenburg, Ro. For the next, approximately, forty-four years she lived mainly in Kolozsvár (Ro), Zilah (Ro), Budapest (H) and Stockholm (S), where she played, studied, created, started a family, went on hikes, read a lot, watched movies, lived through joyful and sad experiences, celebrated Christmas and Easter, and never stopped doing many other things.

STUDIES AND ACTIVITY

Between 1996 and 1999 Hella was a student of Gerlesborgsskolan for Fine Arts in Stockholm. Upon graduation she started her studies at the Hungarian University of Fine Arts, in the painting class, under the guidance of Árpád Szabados, receiving her Diploma in 2006. Associated first with the Octogonart Gallery between 2006 and 2009, she worked for the following five years as an active member of the Spiritusz Section of Várfok Gallery. In 2014 Hella decided to become a free-lance artist and divides her time and creative activity between Stockholm and Budapest.

SOLO EXHIBITIONS

2002

Klorofil - District XIII Cellar Gallery, Budapest and The Hungarian Institute in Sofia, Bulgaria

2006

Spaces locked in dreams - Octogonart Gallery, Budapest

2008

Murder mystery at the car - parade (and other catastrophies) - Octogonart Gallery, Budapest

2011

Traumas - (with painter Réka Jahoda) Spiritusz Gallery, Budapest and The Hungarian House, Stockholm, Sweden

2012

The Ericsson Gallery, Budapest

2014

Shared Art Exhibit with painter Erzsébet Zsombori at the Hungarian Embassy, Stockholm, Sweden

2015 - 2019

Permanent exhibit at Zsimbi Studio Gallery, Budapest

2017

Shared Art Exhibit with painter Erzsébet Zsombori at the András Józsa Museum in Nyíregyháza, Hungary

2018

Homecoming - (with painter Erzsébet Zsombori) Bánffy Castle, Bontida (Ro) and Shared Art Exhibit with painter Erzsébet Zsombori at the András Józsa Museum in Nyíregyháza, Hungary

2019

Between Heaven and Earth - (with painter Erzsébet Zsombori) The Fine Art Museum of Cluj (Ro), also known as the Bánffy Palace and *What is shared and what is not* - Shared Art Exhibit with painter Erzsébet Zsombori at the Aranytíz Cultural Center, Budapest

GROUP EXHIBITS

1999

The ten of us from the third year - Galleri Oden, Stockholm, Sweden

2002

With a pure heart - Cadre Rouge Gallery, Budapest

2003

MINI - Cadre Rouge Gallery, Budapest

The Ericsson Gallery, Budapest

The Nedkovits House, Plovdiv, Bulgaria

Bartók 32 Gallery, Budapest

Unbridled purity, special uncertainties - *The fifth edition of the Little*

Hungarian Festival of Performance and Heavy Music, Szentendre, Hungary

2006

The Best of Diploma - works - Hungarian University of Fine Arts, Barcsay Hall, Budapest

Fresh - Mania: La passion oblige - KOGART House, Budapest

The Winter Collection 2006 - KOGART House, Budapest

The Christmas Collection - The Compass Factory, Budapest

Plug - Contemporary Art Fair - The Great Exhibition Hall, Budapest

Fresh - Mania: La passion oblige - Hungarian Institute of Brussels, Belgium

2007

The Class of Master Szabados - Mú - Vész Pince (The Cellar of Artificial Pestilence), Platán Galéria (The Sycamore Maple Gallery), Budapest

The Independent Painting - The Judit Virág Gallery, Budapest

Jubilee Exhibition - Ericsson Gallery, Budapest

Group therapy 2.0 - Octogonart Gallery, Budapest

The Parade of Cows - A mobile, across the country exhibit: Budapest,

Győr, Siófok, Debrecen, Pécs, all in Hungary

2008

The Hungarian Institute in Paris - with painters Bazil Duliskovich,

Katalin and Ágnes Verebics, France

Astonishing Fairy Tales - Gallery 19, Budapest 'T is the season - Octogonart Gallery, Budapest

Re: Fresh 2004 - 2007 - KOGART House, Budapest

2009

The Spring Collection - Liljevalchs Konsthall, Stockholm, Sweden

Recruit - new members of the Studio, FKSE Gallery, Budapest

Urbanscape - AKKU, Budapest

Medley - Várnegyed Gallery, Budapest

2010

Pure alcohol - Spiritusz Gallery, Budapest

Impulso - Várfok Gallery, Budapest

Budapest Art Fair - with the Spiritusz Gallery, The Great Exhibition Hall, Budapest

2011

In motion - Spiritusz Gallery, Budapest

Cobble stone - Spiritusz Gallery, Budapest

ART Place - with the Spiritusz Gallery, Tihany, Hungary

Art BLOKK - with the Spiritusz Gallery, Budapest

2012 In the pull of contrasts - collective show of Várfok Gallery artists held in the Reök Palace, Szeged, Hungary

Art Market - as member of the Spiritusz Section of Várfok Gallery, Budapest

Art Place - as member of the Spiritusz Section of Várfok Gallery, Tihany, Hungary

Art BLOKK - with the Spiritusz Gallery, Budapest

Gallery 19, Budapest

2013

F.F. 2013-Disciples of Árpád Szabados, Kultúrkúria, Budapest
Gallery 19, Budapest

2014

Gallery 19, Budapest

Dream and imagination-a selection of contemporary works at KOGART, Kempinski Gallery, Budapest

2015-2019

Zsimbi Studio Gallery, Budapest

2018

Essays-the KOGART Exhibitions, Tihany, Hungary
Széphárom Community Centre, Budapest

2019

Artworks of the absurd - Nádor Gallery, Budapest

SCHOLARSHIPS

The grant of Gerlesborgsskolan in **1999**

The Konstes Vänner i Djursholm Grant in **1998, 1999** and **2000**

BIBLIOGRAPHY

István Sinkó: How Tiny It Is! Opening remarks at the group exhibition MINI

(Élet és Irodalom, 2003, volume 47, issue 12)

Frigyes König-Gyula Funták: Művészeti anatómia és geometria. (Art anatomy and its geometry, Semmelweis Publishing and Multimedia Studio, 2005)

Bianca Iványi: Spaces Locked in Dreams. Octagon, 2006, issue 6, pp.106-107)

Ághegy (Tip of the branch), issue 11-12

László F. Földényi: Is Hungarian Painting Translatable? Opening remarks at the group exhibit The Independent Painting (Élet és Irodalom, March 30, 2007, issue 13)
Start! A selection from Tamás Kiss' collection, Spec. ed. # 4-5, 2007, **Bianca Iványi's** article, pp. 34-36)

Zoltán Somhegyi: Beneath the Earth and on the top of the Citadel. Young artists in the Cellar of Artificial Pestilence and in the Octogonart Gallery (MAKTár 2007, vol. 3, issues 2, p. 17)

Bianca Iványi: Astonishing Fairy Tales (Octagon 2008, issue 2, p. 103)

Bianca Iványi: A Parisian Spring with The Artists of Octogonart (Octagon, issue 2, p. 103)

Tamás Kiss: Passion and Friendship (Contemporary Private Collectors 2008, pp. 48-49)

Spaces Painted with Sensibility by Young Artist (Metro [daily] July 8), 2008, p. 14)

Interview by Krisztina Tóth: Chance Can Have a Say, I'll Allow It. (Sine Morbo 2008, volume 13, issue 3, pp. 18-21)

Värsälongen 2009, The Liljevalchs Konsthall Catalogue

Interview by Zsófia Réger: Chance Events (News journal of the Country-wide Association of Hungarians in Sweden, vol. 29, issue 119 (March 2011) pp. 22-23)

Zsuzsanna Sós-Szentandrás: A Painted Reflection of a Mirror Image. Tamás Kiss' Collection. (Szalon, vol.16, issue 4, pp. 25-28)

Csillag Deák: Limitless Playground - **Lajos Köllös:** A Peregrine in Budapest. (Irodalmi Jelen Online, July 10, 2012)

Anna Váraljai: Attracted by contrasts. (Tiszatáj Online, December 7 2012)

Csillag Deák- Lajos Köllös: Hella Mayer's Show, Changing the Point of Focus (Hanga Publishing House, 2013, pp. 72-76)

Csillag Abafáy-Deák: Nest-side Warmth - **Lajos Köllös:** Passports and Gentle Rebels. (Irodalmi Jelen, December 2017)

Csillag Abafáy-Deák: Virtual Collage - **Lajos Köllös:** Stairs to Heaven. (Irodalmi Jelen, June 2018)

Csillag Abafáy-Deák: Walking on An Imaginary Bridge - **Lajos Köllös:** The World Is But a Day. Irodalmi Jelen, September 2018)

Csaba Nánó: They cut the tree and even the garden-gate won't squeak anymore. (Erdélyi Napló, October 12, 2018)

Csillag Abafáy-Deák: Conjunction of the stars - **Lajos Köllös:** Calm on every summit. (Bárka Online, November 2018)

Csillag Abafáy-Deák: The kitchen of the absurd - **Lajos Köllös:** No panic, please, we are the Absurds! (Librarius, March 2018)

Csillag Abafáy-Deák: Green magic (Arnolfini Szalon Essay Portal, July 23, 2019)

Lajos Köllös: Not then and not like that (Képirás, October 2019)

Csillag Abafáy-Deák: Things in common will bind us together (Képirás, October 2019)

Nagyon köszönöm **Zsombori Erzsébetnek, Zsimbinek**, szereteteli segítségét és támogatását a könyv létrejöttében.

A mező minden virágát odaadnám neki.

Öröm volt együttműködni a könyv tervezésében **Katona-Zsombori Évikével**. A könyv szépsége őt dicséri.

Hálás vagyok **Fazakas Istvánnak** türelméért és serkentő odafigyeléséért.

Köszönöm **Köntés Bélának** a lelkes és lelkiismeretes fordítást, és a jó tanácsokat.

Abafáy-Deák Csillag és **Kölüs Lajos** kiapadhatatlan barátságából, elemzéseik gazdag gondolataiból ezután is, továbbra is erőt merítek.

Családom és barátaim folytonos erő- és örömforrások. Öllelek mindnyájukat!

I owe the most to my mom, **Erzsébet Zsombori**, also known as **Zsimbi**, for her affectionate help and support in bringing this book into being. I would give her all the wild flowers of the meadows if I could.

It was a joy to collaborate with **Évike Katona - Zsombori** in designing this book. Its beauty is a tribute to her talents.

Grateful acknowledgments go to **István Fazakas** for his patience and stimulating supervision.

I have **Adalbert Köntés** to thank for an enthusiastically offered and thorough translation, alongside his good advices.

The friendship of **Csillag Abafáy-Deák** and that of **Lajos Kölüs** are a drainless resource to me, their keen analysis and rich thoughts will continue to spur me on.

My **family** and **friends** are my constant fount of strength and joy, I embrace you all!

BORÍTÓN · ON THE COVER

Itt találkozhatnánk egyszer, kedvesem olaj, vászon /50 x 70 cm/ 2008

We could meet up here one day, beloved! oil on canvas /50 x 70 cm/ 2008

TÁMOGATÓK · SPONSORS

 hellamayer@gmail.com · www.facebook.com/mayerhellaart/

FEKETE SAS KIADÓ

1136 BUDAPEST, PANNÓNIA U. 14.

TELEFON: + 36 1 780 0076

+ 36 20 9316 669, + 36 20 2317 924

E-MAIL: FEKETESAS@FEKETESAS.HU

HONLAP ÉS INTERNETES ÁRUHÁZ: WWW.FEKETESAS.HU

FELELŐS KIADÓ: FAZAKAS ISTVÁN

KÉSZÜLT A SZEKSZÁRDI SÉD NYOMDÁBAN

ISBN 978-615-5568-95-4